

یادداشت

اظهارنامه املاک استیجاری معاف از مالیات

غلامحسین دوانی*

● ۱- آمار سرشماری سال ۱۳۹۵ نشان می‌دهد از جمعیت ۲۴،۱۹۶ هزار خانوار ایرانی، ۶۰،۵ درصد شهروندان کشور مالک خانه و ۳۰،۷ درصد مستاجر هستند. با این اوصاف و فرض، ۶۰ درصد جمعیت شهرنشین کشور (۱۴،۵ میلیون خانوار) حدود ۴،۴ میلیون خانوار ایرانی فاقد مسکن بوده و اجاره‌نشین هستند. مضافا طبق همین آمار، ۷۹/۲ درصد خانوارهای روستایی مالک هستند؛ درحالی‌که ۱۲،۳ درصد آنها، محل سکونت خود را رهن یا اجاره کرده‌اند.

۲- از طرف دیگر، ۹،۷ درصد از خانه‌های کشور ۵۰ مترمربع و کمتر، ۲۱،۷ درصد بین ۵۱ تا ۷۵ متر مربع، ۹،۴ درصد بین ۷۶ تا ۸۰ مترمربع و ۲،۲۵ درصد بین ۸۱ تا صد مترمربع است. همچنین آپارتمان‌ها و خانه‌های بین ۱۰۱ تا ۱۵۰ مترمربع ۲۳،۳ درصد، خانه‌های بین ۱۵۱ تا ۲۰۰ مترمربع، هفت درصد و خانه‌های بین ۲۰۱ متر تا ۳۰۰ مترمربع، ۲،۸ درصد از متراژ خانه‌های کشور را تشکیل می‌دهند. مضافا آنکه تغییرات تعداد ملک در کشور نشان می‌دهد بین سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۵ تعداد دومیلیون و ۸۷۰ هزار واحد مسکونی به خانه‌های کشور اضافه شده است. از این تعداد ۹۱،۲ درصد آپارتمانی و ۸،۸ درصد غیرآپارتمانی بوده است (استخراج‌شده از آمار سرشماری سال ۱۳۹۴). بر همین اساس، حدود ۹۰ درصد واحدهای مسکونی، زیر ۱۵۰ مترمربع مساحت دارند؛ بنابراین مالکان حداقل سه‌میلیون و ۹۰هزار واحد زیر ۱۵۰ مترمربع مشمول تکمیل اظهارنامه مالیاتی می‌شوند. در مقایسه این تعداد مشمولان با کل مشمولان مالیاتی کشور (بدون مالکان واحدهای استیجاری) که حدود ۵،۴میلیون نفر هستند، می‌توان دریافت که ادارات مالیاتی قادر به تکمیل پرونده و ارائه کلاس‌ه پرونده مالیاتی به مؤدیان در فاصله ۲۰ روزه تیر نخواهند بود و تکلیف مالایطاق برای مؤدیان و مأموران مالیاتی فراهم شده است.

۳- یک سیستم مالیاتی کارآمد بر دو بال عدالت و انصاف مالیاتی قرار دارد؛ بنابراین اگر قرار است واحدهای تا ۱۵۰ مترمربع در تهران و تا ۲۰۰ مترمربع در شهرستان‌ها و همچنین واحدهای مجتمع‌های بیش از سه واحد ساخت، مطابق الگوی وزارت مسکن و شهرسازی از پرداخت مالیات معاف باشند یا واحدهای در اختیار پدر، مادر و اولاد و اجداد مالکان، اجاری تلقی نشوند (تبصره یک ماده ۵۳)، هزینه الزام به ارائه اظهارنامه مالیاتی برای مالکان و سازمان مالیاتی بیش از منفعت آن بوده و ادارات مالیاتی‌ها در درگیر چالش با مالکان (مؤدیان) این‌گونه واحدها می‌کند.

۴- به استناد تبصره یک ماده ۱۴۶ مکرر اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم لازم‌الاجرا از اول سال ۱۳۹۵ و همچنین بند (تال ماده) ۱۲،۲ شرط استفاده از معافیت‌ها و اعمال نرخ صفر مندرج در قانون ارائه اظهارنامه مالیاتی است. به این معنی که حتی فعالان در مناطق آزاد تجاری و مناطق ویژه اقتصادی نیز باید برای برخورداری از معافیت یا استفاده از نرخ صفر، اظهارنامه مالیاتی عملکرد سال ۱۳۹۵ خود را در موعد مقرر تسلیم ادارات مالیاتی کنند. براین‌اساس، درآمد ناشی از اجاره واحد یا واحدهای مسکونی در تهران تا مجموع ۱۵۰ مترمربع زیربنای مفید و در سایر نقاط تا مجموع ۲۰۰ مترمربع زیربنای مفید و همچنین درآمد ناشی از اجاره مجتمع‌های مسکونی دارای بیش از سه واحد استیجاری که با رعایت الگوی صرف مسکن بنا به اعلام وزارت راه و شهرسازی ساخته شده‌اند، از پرداخت مالیات معاف هستند؛ اما برای استفاده از این معافیت (تبصره (۱۱) ماده ۵۳ ق.م.م)، باید اظهارنامه اجاری خود را تا پایان تیر جاری تسلیم ادارات مالیاتی کنند. چنند نکته در این ارتباط حائز اهمیت است:

از آنجا که این واحدها تانکون از شمول مالیات معاف بوده‌اند، بنابراین دارای کلاس‌ه پرونده مالیاتی نبوده و مالکان آنها عملا قادر به ثبت اظهارنامه الکترونیکی نبوده و باید برای تشکیل پرونده و دریافت کلاس‌ه پرونده، به ادارات ذی‌ربط مراجعه کنند که بسیاری از مؤدیان مربوطه حتی نمی‌دانند باید به کدام اداره مالیاتی مراجعه کنند.

اگرچه نگارنده به خوبی آگاه است که شرط تسلیم اظهارنامه لزوما همراه با مالیات‌ستانی نیست، با توجه به تجربه شخصی نگارنده در استفاده از سامانه الکترونیکی اظهارنامه‌هایی که دارای مشکلات عدیده‌ای در بخش املاک است، پیشنهاد دارد شرط ارائه اظهارنامه مالیاتی ۱۳۹۵ این‌گونه واحدها حذف شود.

***عضو شورای عالی انجمن حسابداران خبره ایران**

ادامه از صفحه ۵

با ماید توزیع اوراق خزانه اسلامی را بیشتر کنیم. اکنون به این پول نیاز داریم. درحال‌حاضر بدهی دولت نسبت به GDP بسیار پایین‌تر است. پس می‌توان اینها را افزایش داد.

ک ولی بدهی به ارث رسیده دولت یازدهم هم زیاد است.

بله، بیشتر شده؛ زیرا در حال طی کردن راه است. اما هنوز بدهی دولت در تولید ناخالص داخلی جا برای رشد دارد. در زاین اکنون نسبت بدهی به تولید ناخالص ۲۰۰ درصد است، یعنی دولت ژاپن دو برابر حجم تولید ناخالص داخلی، بدهی دارد. ما می‌توانیم این بدهی‌ها را در کشور تعمیم بخشیم. راهکار دیگر استفاده از صکوک داخلی و صکوک خارجی است. به هر شکل باید درآمدهای دولت افزایش یابد تا بتواند این نبود توزان‌ها را حل کند وگرنه در بلندمدت برای اقتصاد مشکل ایجاد خواهد کرد. راهکارهای دیگری هم وجود دارد که دولت برای پرداخت بدهی سراغ آنها برود؛ البته این مسیرها واقعا راه‌های سختی هستند، ولی چاره‌ای نیست. دولت مجبور است آن کارها را انجام دهد. به‌عنوان مثال بخش عظیمی از هزینه جاری به هزینه نیروی کار دولت بازمی‌گردد. دراین‌باره تحقیقات منسجمی هم انجام شده، ولی برآورد ساده این است که می‌توانیم ۲۵ درصد کارکنان دولت را کنار بگذاریم بدون اینکه ذره‌ای از خدمات دولت کاسته شود. این دولت فربه باید چابک باشد.

ک اگر این ۲۵ درصد از صحنه خارج شوند، یقینا مشکل دیگری دامن دولت را می‌گیرد؛ بی‌کاری، معایب ۲۵ درصد استخدام مازاد این است که شاهد استخدام افرادی هستیم که به تولید ملی کشور هیچ چیزی اضافه نمی‌کنند؛ اما با این اوصاف پول دریافت می‌کنند. این هزینه‌ها را کل ملت پرداخت می‌کند. نباید این کار انجام شود. استخدامی مطلوب است که مابازای آن ایجاد درآمد برای آن سازمان باشد، اما این اتفاق درباره استخدامی‌های مذکور صدق نمی‌کند. بنابراین این فرایند باید تغییر کند.

ک مسئله انکار دو سر باخت است. نگهداری و اخراج آنها بازم برای دولت هزینه‌بردار است.

باید پرسید که کدام کار صحیح است. آیا کسانی را استخدام کنیم که ایجاد ارزش افزوده نکنند؟ این تصمیم‌گیری در هیچ جای دنیا وجود ندارد. ضمن اینکه هزینه‌ها و سازمان‌های مختلف وجود دارند که از دولت بودجه می‌گیرند و عملا مخاطب ندارند. مثلا فلان نهاد که کار فرهنگی انجام می‌دهد و کتاب منتشر می‌کند، اما کتابش را کسی نمی‌خرد. مردم این را نمی‌خواهند و نمی‌پسندند. پس چرا ما باید به این نهاد بودجه بدهیم؟ چرا هزینه نهادی که کارش را مردم نمی‌خواهند باید از بیت‌المال تأمین شود؟ این نوع تصمیمات از جمله دلایل کسری بودجه است. بنابراین من فکر می‌کنم که در بخش هزینه‌های دولت، اصلاحات زیادی می‌توان انجام داد اما همین اصلاحات هزینه‌بر است. دولت بسیاری قوی و بااقتداری می‌خواهد که مردم را در ابتدا بترساند که تا آنها را با اصلاحات همراه کند. به این ترتیب گروه‌های ذی‌نفع‌ذ دیگر حرفی برای گفتن نخواهند داشت. برای اینکه این اصلاحات صورت بگیرد حتما مردم باید با دولت همراهی کنند.

مسئله بسیار سخت و بزرگی است اما هر

اصلاحی در واقع این چنین است. به نظر می‌رسد اگر اراده‌ای در این میان وجود داشته باشد می‌تواند این اصلاحات صورت بگیرد. این کسری بودجه و نبود توازن‌ها همان‌طور که گفته شد، هر روز بیشتر و بیشتر می‌شود. این بزرگ‌تر شدن‌ها، بالاخره بر معیشت مردم سوء-تاثیر دارد. درباره صندوق‌های بانزنشستگی نیز همین مشکل را داریم. این صندوق‌ها مربوط به دورانی بوده که میزان بانزنشستگی

پایین و استخدام‌ها زیاد بوده است. چون استخدام‌ها بیشتر از بانزنشستگی‌ها بود، صندوق‌ها می‌توانستند به‌راحتی با حق بیمه‌های مستخدمان پول بانزنشته‌ها را بدهند و خود نیز حسابی خرج کنند، بدون آنکه به فکر آینده باشند و حق بیمه‌ها را به طور کارآمدی سرمایه‌گذاری کنند. اکنون بین هزینه و درآمدش فاصله افتاده است. این بود توزان هم هر چه زمان جلوتر برود بیشتر افزایش می‌یابد و مشکل‌زا می‌شود. صندوق بانزنشستگی پول‌هایی را که ۲۰ سال پیش دریافت می‌کرد باید سرمایه‌گذاری کند و از این طریق باید کسب درآمد می‌کرد تا بتواند پول آنها را بدهد. اما مسئولان حس می‌کردند که نیازی به سرمایه‌گذاری ندارند و از طریق همین حق بیمه‌ها می‌توانند هزینه‌ها را پرداخت کنند و در آخر هم مبلغی برایشان باقی می‌ماند. اما الان و با گذشت زمان مشاهده می‌شود به دلیل صورت‌نگرفتن سرمایه‌گذاری‌ها، هزینه‌ها روزه‌روز بیشتر می‌شود که در این قضیه هم باید کاری اساسی شود. این مشکلات را وقتی خوب بررسی می‌کنیم، می‌بینیم دولت با حجم زیادی از «ابر-مشکلات» مواجه است. به‌هرحال امیدواریم دولت آقای روحانی بتواند به یک نحوی مشکلات را به سرحدی برساند که اقتصادمان بتواند تداوم داشته باشد؛ آن هم بدون اینکه شوک منفی بسیار سختی را بر خود تحمیل کند.

اقتصاد

از دولت انتظار «نه» گفتن داریم

امیر امیرلو

در کار آنها دخالت می‌کنند؛ چراکه بازار دست آنهاست. البته شاید در ظاهر از شرکت‌های کوچک استفاده کنند؛ اما در نهایت پولی را دریافت می‌کنند و کنار می‌روند. وقتی ما از اصلاحات حرف می‌زنیم، به این معناست که جلوی این شرکت‌ها گرفته شود. هرگونه قانون حمایتی باید به واسطه دولت باشد؛ ایجاد انحصار در بلندمدت به ضرر اقتصاد کشور و به ضرر آحاد ملت است.

فارغ از این اصلاحات، باید سیستم بانکی را مطرح کنیم. اینکه اگر دولت بتواند وضعیت بانک‌ها را مطلوب‌تر کند و سیستم بانکی را از وضعیت کنونی نجات دهد، باعث می‌شود منابع برای وام‌دادن به صنایع کوچک بیشتر شود. البته اصلاحاتی که باید در نظام بانکی صورت بگیرد، بسیار فراوان است. یکی اینکه ما باید بتوانیم بانک‌های کشور را رتبه‌بندی کنیم و بانک‌های خوب و بد را از هم جدا کنیم. همچنین بانک‌ها باید از این صنایع کوچک اطلاعات دقیقی داشته باشند تا بداند کدام‌یک از آنها کارآمد است. تازمانی‌که رتبه‌بندی‌ای از این صنایع کوچک نداریم، نمی‌دانیم آیا شرکت‌ها خوب کار می‌کنند یا بد. به همین دلیل، بانک‌ها بیشتر پولشان را به شرکت‌های بزرگی می‌دهند که در همه‌جا از آنها بحث می‌شود و شناخته‌شده هستند. شاید ناکارآمد باشند؛ اما می‌دانند تازمانی‌که این شرکت دولتی است، پس به هر طریقی پول مردم را می‌دهد. بنابراین باید این رتبه‌بندی صورت بگیرد. این رتبه‌بندی می‌تواند در تأمین مالی بنگاه‌های کوچک صورت بگیرد تا کارشان پیش برود. نباید بازار سرمایه فقط مختص شرکت‌های بزرگ باشد. باید بتوان راهکارهایی را ایجاد کرد تا شرکت‌های کوچک هم بتوانند از طریق بازار سرمایه، به‌ویژه از فرابورس، تأمین مالی شوند.

ک از اصلاح نظام بانکی در کشور صحبت کردید؛ سود بانکی‌ای که به سپرده‌ها تعلق می‌گیرد، به نوبه خود تأثیرات سوء، فراوانی از خود در بازار سرمایه و سرمایه‌گذاری به جا گذاشته است. از این مسئله هم می‌توان به‌عنوان یکی از نقاط ضعف دولت یاد کرد که توانسته آن‌گونه که باید، با آن مقابله و در نهایت آن را اصلاح کند. نظر شما چیست؟

درست است که نرخ بالای بهره یکی از دلایل

رکود است؛ اما این نرخ بالا معلول علتی دیگر نیز هست. اتفاقا بانک‌ها خواهان این هستند که با نرخ

بهره پایین بتوانند تأمین مالی کنند. به‌عنوان مثال همان وقتی دارایی نقدی پایین است و سپرده‌گذاران هر لحظه ممکن است پولشان را طلب کنند، بانک باید از جایی پول جذب کند والا نمی‌تواند پاسخ سپرده‌گذاران خود را بدهد و در نهایت حکایت مؤسسه‌های اعتباری تکرار می‌شود؛ در این صورت، کل سیستم به هم می‌ریزد. دولت‌ها دارای نقدینگی

پایینی هستند؛ بنابراین مشکل پیدا کرده‌اند. حالا که می‌خواهند کار روزه‌روز خود را پیش ببرند، نیاز به پول دارند؛ بنابراین برای جذب پول، رقابت می‌کنند. حال هر چقدر می‌خواهند دستور دهند که نرخ بهره پایین بیاید؛ وقتی بانک مشکل دارد، نرخ بهره آن پایین نمی‌آید. پس اگر بتوانند به اصلاح نظام بانکی کمک کنند و بدهی خودشان را به آن بپردازند و نحوه وضعیتی بانک‌ها را از آشفتگی نجات دهند، آن‌وقت نرخ بهره می‌تواند کاهش یابد. تا وضع بانک‌ها این‌گونه است، نرخ بهره همین‌گونه خواهد بود. اگر اصلاحات انجام شود و نرخ بهره پایین آید، به نفع تولید هم خواهد شد. به نفع اشتغال هم هست و می‌تواند ایجادکننده رونق اقتصادی شود.

ک مسئله دیگری که در دولت یازدهم چندان به آن پرداخته نشد، مؤسسات مالی و اعتباری

است. بانک مرکزی در این میان تنها کاری که انجام می‌دهد، این است که فقط یک بیانیه صادر می‌کند که رقباق پول‌های خودتان باشدید. چه ارزیابی از جایگاه این مؤسسات و نحوه برخورد دولت یازدهم با این مؤسسات دارید؟ هرچند این مشکل فقط مختص دولت یازدهم نیست.

ببینید؛ من برخلاف بسیاری اعتقادی به این موضوع ندارم که هر مشکلی که در حوزه مالی اتفاق می‌افتد، به گردن دولت بیندازیم. مثالی خدمت‌های عرض می‌کنم. در محل کار ما، اگر

صندوقی را دایر کنند و هرچند مدت یک‌بار به یک نفر وام بدهند، این کارها باید انجام شود و نیازی به مجوز نیست. ممکن است این صندوق وسیع‌تر شود. آن زمان که این صندوق یا مؤسسه به سطحی برسد و تأمین مالی‌اش به سطح دو هزار نفر برسد، در آنجا باید بانک مرکزی و مقام ناظر دخالت کند؛ بنابراین این‌گونه نیست که هر صندوقی نیاز به ناظر داشته باشد.

متأسفانه بخشی از مشکلات پیش‌آمده، به‌خاطر اغتشاش در قانون بوده است. به‌عنوان نمونه، عرض می‌کنم که در دوره خاصی، وزارت تعاون مجوز صادر می‌کرده است. اکنون که این مشکلات عیان شده، به نظر من برای دیگر از حالت عادی خارج شده و مقام ناظر هم به دنبال این است که به این مشکلات نظارت کند. با این اوصاف، کاری که در این دوره انجام می‌شود کار مؤثری بوده. هرچند مشکلاتی که از گذشته به ارث رسیده، به نظر در حال بهبودی است؛ اما همچنان ما با مشکلات مشخصه مواجه هستیم.

ک مبحث دیگر در دولت یازدهم به انتظارات معیشتی مردم بازمی‌گردد. شاید بتوان گفت که در هر خانه‌ای یک فرد بی‌کاری‌یافت می‌شود. آیا دولت به لحاظ معیشتی توانست انتظارات مردم را برآورده کند؟

مشخصا مردم همواره به دنبال وضعیت مطلوب‌تر هستند. اما اگر مردم اقلام هزینه‌ای خود را در این دولت نسبت به دولت قبل مقایسه کنند، در دولت قبل شاهد این بودیم که روزانه قیمت‌ها افزایش می‌یافت. اما این وضعیت دیگر جاری نیست. البته مشکل بی‌کاری همچنان وجود دارد و کسب درآمد بیشتر برای خانوارها به‌ویژه برای نسل جوان مشکلی است که اگر آن رشد اقتصادی تداوم یابد و اصلاحاتی را که گفتیم اعمال شود، به نظر می‌رسد وضعیت معیشتی مردم بهتر خواهد شد.

ک مشکل نقل و انتقال پول به کشورهای خارجی تا چه میزان بعد از برجام حل‌وفصل شد؟

خب اید قابل مقایسه نیست. اما اکنون به سیستم تسویه یورو متصل هستیم و با بانک‌ها در ایتالیا، آلمان و... روابط کارگزاری داریم. هرچند هنوز سطح روابط کارگزاری مانند پیش از تحریم‌ها نشده اما وضعیت بهبود خواهد یافت.

ک برخی کارشناسان معتقدند دولت هرچند دستاوردهای بزرگی داشته اما در کل موفق عمل نکرده است.

من فکر می‌کنم در دولت اول آنچه باید رخ می‌داد تا حدودی صورت گرفته و یک نمره قبولی را می‌توان به دولت داد. البته دولت خیلی بهتر از این می‌توانست عمل کند. اما تا همین‌جا هم دولت نمره قبولی گرفت. انتظار از دولت آقای روحانی در دولت دوم یقینا بسیار بیشتر از اینهاست.

ک در دولت دوازدهم به نظر شما چه افرادی باید در تیم اقتصادی قرار بگیرند؟ ویژگی‌های تخصصی این اشخاص را چگونه تأویل می‌کنید؟ در همه وزارتخانه‌ها کارشناس‌هایی وجود دارند. اولین نکته این است که افراد دارای دانش پایه را به در پست‌های مربوطه منصوب کنند. لازم نیست خیلی متخصص باشند؛ اما حتما باید توانایی مدیریت بالایی داشته باشند. به نظر من مدیریت از تخصص‌بودن در تمام مباحث اقتصادی مهم‌تر است و باید درعین حال بتواند در مقابل گروه‌های دارای نفوذ بایستد. یعنی قدرت

نه‌گفتن و شجاعت لازم را داشته باشد. در دولت اول آقای روحانی این مسئله یک مقدار کم دیده شد. در دولت دوم آقای روحانی این مسئله باید بیشتر دیده شود. **ک با توجه به اوضاع خاور میانه و ساز ناوک دونالد ترامپ با برجام و حتی مشکلات داخلی و تقابلات احتمالی با دولت دوازدهم، چه پیش‌بینی‌ای از اوضاع دولت دوازدهم و روند اقتصادی این دولت خواهید داشت؟**

من فکر می‌کنم آنچه را بیشتر در دولت یازدهم به دست آوردیم، بیشتر به دلیل کارهایی بود که

در سیاست خارجی به دست آوردیم و رنگ و بوی سیاست‌های اقتصادی کمتر بود. معتقدم دولت آقای روحانی در دوره دوم خود با توجه به اینکه دستش بازتر خواهد بود، می‌تواند اصلاحاتی را انجام دهد که ایجادکننده وضعیت مطلوب‌تر اقتصادی باشد. من فکر می‌کنم به‌خصوص از نظر رشد اقتصادی، وضعیت بهتری خواهیم داشت.

ک اگر دولت موفق نشود چه خطراتی پیش‌روی کشور می‌تواند قرار گیرد؟

باز هم با خطر پوپولیسم مواجه می‌شویم.

وقتی دولتی که بحث از عقلانیت در حوزه‌های مختلف و بحث از یک روند کارشناسی‌شده را مطرح می‌کند و راهی را پیش‌رو می‌آورد که اکثریت طبقه متوسط شهری به آن اعتقاد دارند، اگر قرار باشد این راه جواب ندهد، این باعث سرخوردگی می‌شود. سرخوردگی می‌تواند اصلاحاتی بازگشت به پوپولیسم؛ البته در شکل و قالبی دیگر، واقعا نیاز است امیدي که آقای روحانی ایجاد کرده، به ناامیدی منجر نشود و مردم واقعا فکر کنند که از این طریق می‌توانند فضایی بهتر در زندگی خودشان و در سطح اجتماعی داشته

باشند.

خبر

تکذیب کاسپین

اموال فرشتگان

به نام زنان صیغه‌ای بوده

● **ایرنا:** در پی انتشار برخی اخبار در روزهای اخیر درباره مؤسسه اعتباری کاسپین که براساس توییت یکی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی با عنوان «اموال جدید کشف‌شده از صاحبان کاسپین» صورت گرفت، مؤسسه کاسپین، این اخبار و شایعات درباره آن را تکذیب کرد. ایرنا در توییت یادشده به ۹۸ آپارتمان و ۷۵ باغچه و دو زن صیغه‌ای اشاره داشته که برخی از اموال به نام آنان شده است. مؤسسه اعتباری کاسپین برای تئویر افکار عمومی و تبیین موضوع براساس مستندات اعلام کرد: خبر منتشره مربوط به تعاونی منحل «فرشتگان»، یکی از تعاونی‌های منحل هشت‌گانه‌ای است که سازماندهی امور آنها به کاسپین واگذار شده است. مؤسسه اعتباری کاسپین هرگونه خبر یا شایعهای دراین‌باره با نام خود را تکذیب کرد و حق طرح شکایت کیفری علیه پایگاه‌های خبری مطرح‌کننده چنین اخباری را در دادسرای فرهنگ و رسانه به اتهام نشر اکاذیب و تشویش اذهان عموم مردم به‌ویژه سهام‌داران و مشتریان برای خود محفوظ دانست. این مؤسسه تأکید کرد: برای پایان‌دادن به چنین بداخلاقی‌های رسانه‌ای، در اسرع وقت نسبت به طرح شکایت دراین‌باره اقدام خواهد کرد. هیئت تصفیه تعاونی اعتبار منحل فرشتگان نیز با انتشار اطلاعیه جداگانه‌ای، خبر کشف این املاک را بی‌اخلاقی رسانه‌ای دانست و اعلام کرد: همه این املاک پیش‌تر به مؤسسه اعتباری کاسپین معرفی شده است. به گزارش ایرنا، حسب مصوبه شورای پول و اعتبار و مستند به قانون بازار غیرمتشکل پولی مقرر شد تعاونی‌های هشت‌گانه فرشتگان، امیدجلین، الزهرا، داماداران و کشاورزان کرمانشاه، عام کشاورزان مازندران، حسانت اصفهان، پیوند مشهد و بدر توس پس از انحلال از طریق مؤسسه اعتباری جدیدالتاسیس کاسپین ساماندهی شوند؛ این‌برو نیز مجوز فعالیت این مؤسسه اعتباری مستقل صادر شد و بانک مرکزی ساماندهی هشت تعاونی مذکور را به این مؤسسه اعتباری واگذار کرد.

مشارکت بیش از ۲۰۰ تولیدکننده و صنعتگر در نخستین نمایشگاه طیور

● بیش از ۲۰۰ تولیدکننده و صنعتگر حوزه طیور از استان‌های مختلف کشور در نخستین نمایشگاه تخصصی صنعت طیور کشور که با حمایت و مشارکت معاونت امور تولیدات دامی وزارت جهاد کشاورزی، سازمان‌ها و نهادهای دولتی مرتبط و انجمن‌ها و اتحادیه‌های سراسری فعال در این صنعت، برگزار می‌شود، حضور و مشارکت دارند. به گزارش روابطعمومی و اطلاع‌رسانی نخستین نمایشگاه تخصصی صنعت طیور، در این نمایشگاه که از ۸ تا ۱۰ مرداد در مصای بزرگ امام خمینی(ره) تهران برگزار می‌شود، تولیدکنندگان و فعالان این صنعت ضمن نمایش توانمندی‌های خود، با آخرین روش‌ها، برنامه‌ها و صنایع جدید این صنعت نیز آشنا خواهند شد.مهدی عاطفی، رئیس ستاد برگزاری نخستین نمایشگاه تخصصی صنعت طیور کشور، گفت: نگاه تخصصی حاکم بر نام و اسسم اولین نمایشگاه تخصصی طیور ایران، ما را بر آن داشت تا علاوه بر نمایش و نمایشگاه، این رویداد حاوی بار علمی بود و برای صنعت طیور و مرغداری ایران نتیجه‌گر باشد. وی اضافه کرد: با توجه به اینکه فصل پاییز و صنایع و مشکلات تولید از نظر اقتصادی و مهم‌تر از همه بهداشتی (آنفلوآنزای پرندگان) را پیش‌رو داریم، دراین‌باره همکاری اصناف و انجمن‌ها بیش از قبل و بیشتر از هر زمان دیگری مورد نیاز است تا بتوانیم با برگزاری کارگاه‌های آموزشی متنوع و کاربردی، تا حدی اقدامات اولیه پیشگیری از مشکلات پورشی پیش‌رو را کاهش دهیم. رئیس ستاد برگزاری نخستین نمایشگاه تخصصی صنعت طیور کشور افزود: کارگاه آموزشی راهکارهای کنترل آنفلوآنزای مرغی در گروه‌های مرغداران، دامپزشکان، کارگاه تخصصی آنفلوآنزا برای دامپزشکان با همکاری سازمان دامپزشکی و سازمان نظام دامپزشکی، کارگاه آموزشی معاملات کالا و جوجه یک‌روزه در بورس کالا، کارگاه تجهیز و نوسازی واحدهای طیور، کارگاه آموزشی سامانه مدیریت اطلاعات صنعت طیور، نشست ارائه فناوری‌های نوین در صنعت طیور با همکاری سازمان نظام مهندسی کشاورزی، نشست مدیران طیور استان‌ها و همایش مبارزه با آنفلوآنزا برای مرغداران با همکاری سازمان دامپزشکی و نظام دامپزشکی کشور برنامه علمی و آموزشی این نمایشگاه است. نخستین نمایشگاه تخصصی صنعت طیور کشور با هدف حمایت از تولیدات ملی، هم‌افزایی فعالان و مسئولان این صنعت، حذف واسطه‌ها و دلالات و مخاطبان غیرتخصصی، افزایش بهره‌وری، توسعه دانش‌محور صنعت مرغداری، توسعه صادرات برای خروج مازاد محصولات تولیدی، رونق صنعت طیور کشور، دستیابی به سازوکار عملیاتی در مدیریت بازار کوفشت سفید کشور، لزوم توجه به تولیدات غذایی در اقتصاد مقاومتی و توجه به ظرفیت‌های بسیار زیاد موجود در صنعت مرغداری کشور برگزار خواهد شد.